

Xaime Asensi

Naceu en Vilagarcía de Arousa, nin el sabe en qué momento e data. Diseñador gráfico, pintor e ilustrador. Colaborou nos números 6 e 7 do fanzine electrónico *Amigos del cómic*; na publicación *Sable* (Zaragoza, 2004) e no número de *Golfiño* (segunda etapa). Co guionista Álvaro Gómez, fixo a BD cómica *Zapa, a píntega* (Diario de Arousa, 2003) e en solitario o álbum de cómic *Ubu Rey* (Edicións de Ponent, 2004). Publica tiras cómicas na web galiciagastronomica.com e comic no fanzine *Despregable*. Ilustracións en editoriais como Ir Indo, Sotelo Blanco, Edicións do Castro, Universidade de Santiago de Compostela, Planeta Oxford, etc.

Como fixen o *Ubu rei*

A primeira vez que lin a obra de teatro *Ubu Rei*, de Alfred Jarry, ou máis ben cando rematei de lela, xa tiña claro na cabeza como quería debuxar os que para min eran os tres principais personaxes: o pai Ubu, a nai Ubu e o capitán Bordura. Tamén tiña claro que quería facer un cómic a partir desa obra. Pasou bastante tempo até que un día Paco Camarasa, de Edicións de Ponent, me ofreceu a oportunidade de facelo. Nese momento e no tempo no que estiven traballando no álbum decateime da lea na que me metera. Marabilloso lea... pero lea.

257

Chegou o momento de poñerme co lapis e o papel, guionar e estruturar a obra en páxinas, crear o resto dos persoaxes e poñerse a debuxar...

Primeiros bocetos da nai e o pai Ubu.

Quizais a parte máis tediosa pode ser a de estruturar as páxinas para que a historia teña un certo ritmo, pero ao mesmo tempo é fundamental para que no momento de poñerse a debuxar simplemente te dediques a gozar con iso que

a moitos coma a min nos apasiona: contar historias con debuxos, iso que chamamos *cómic*, *banda deseñada*, *historieta*... etc. No exemplo seguinte mostro o que fago con cada páxina, primeiro estruturala en viñetas, despois debuxala a lapis, entintala, escaneala e empezar o traballo de ordenador para os tons de grises. Finalmente monto os “bocadillos” cos diálogos dos personaxes.

258

Cando fago esa paxinación sempre lle dou moita importancia á última viñeta de cada páxina, porque considero que é a que fai que che apeteza pasar á seguinte e seguir gozando coa historia. Tamén teño que confesar que non fago a paxinación completa do álbum antes de empezar a debuxar. Non son tan metódico, e as ganas de empezar co lapis e a tinta pódennme, co cal esta fase de paxinación fágoo cada sete ou dez páxinas xa debuxadas.

É importante tamén definir os personaxes principais, de xeito que non sexa despois complicado debuxalos en distintas situacións e movementos. No caso deste álbum eran: o pai Ubu, a nai Ubu, o capitán Bordura e o fillo do rei. O resto, incluídos os reis, saírían dunha maneira breve, en poucas viñetas. Deseguido vou mostrar unha serie de exemplos de como traballo as páxinas:

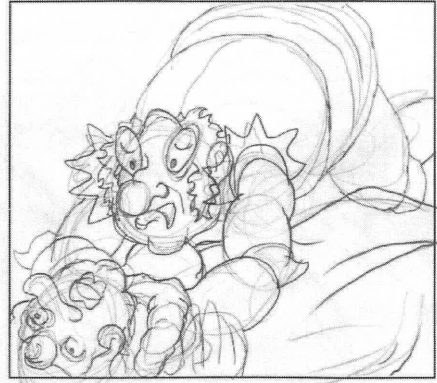

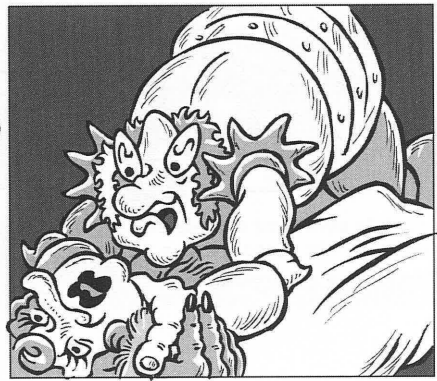
259

¿Dónde está pues ese tesoro?
Ninguna losa suena a hueco

260

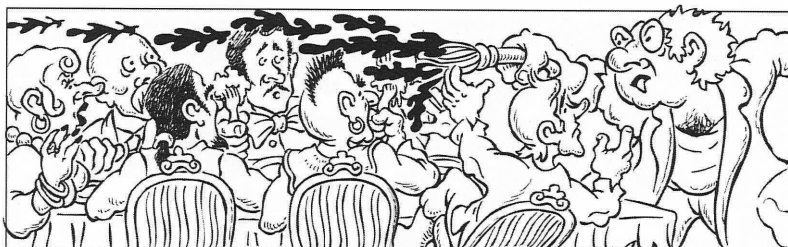

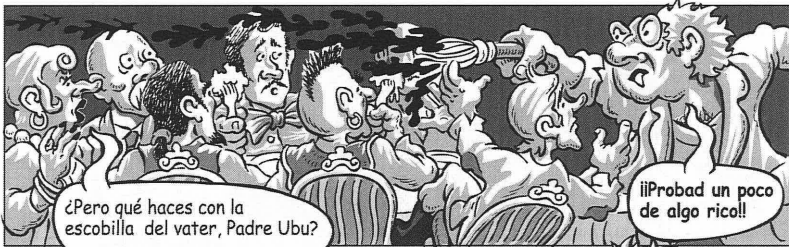

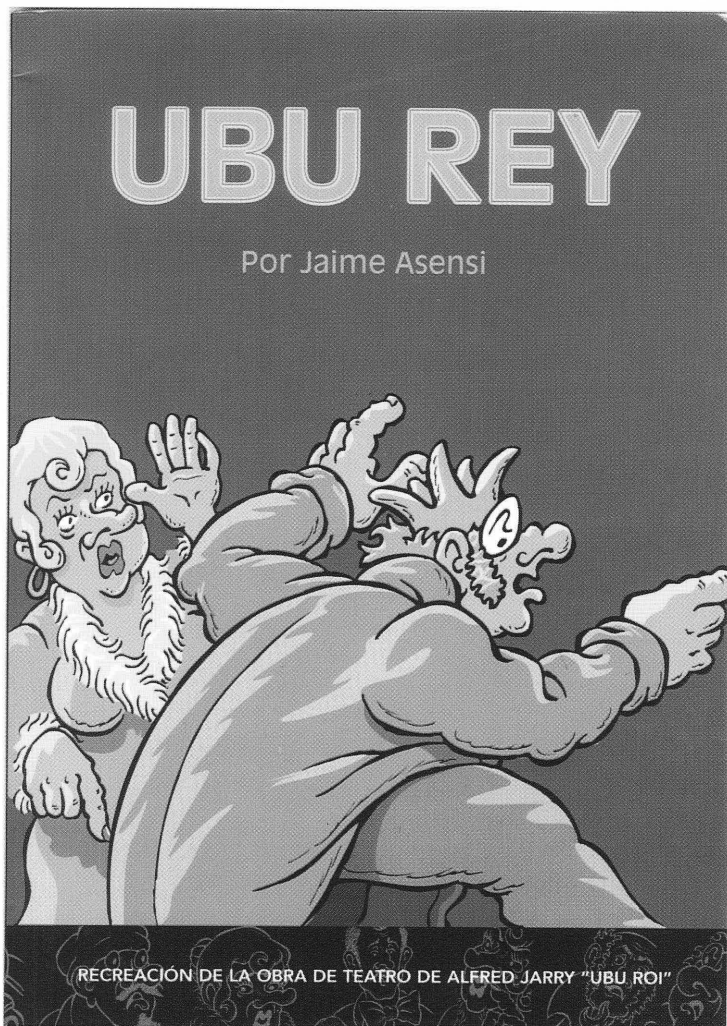
262

Xa teño o álbum rematado, só me falta a portada. A portada é un elemento importante de calquera publicación, libro, revista, xornal, disco, etc. Neste caso o álbum era en branco e negro pero o editor dábase a posibilidade de facer a portada a toda cor. Escollín primeiro uns dos debuxos que fixera no interior e que me parecía que representaba mellor o espírito da obra de teatro. Amplieinos e deilles cor. Traballei as tipografías e fondo e engadinlle unha cenefa na base cunha serie de personaxes que aparecen no interior.

Ben, o álbum está rematado e listo para o prelo. É o momento no que a todos nos entran esas dúbidas... que xa non teñen remedio cando xa o tes nas mans impreso.